

JUSTITSMINISTERIET

Udveksling af person- oplysninger som led i den koordinerede myndighedsindsats over for rocker- og bandekriminalitet

Praktiske eksempler som supplement til vejledning nr. 9607 af 29. juni 2017

Maj 2019

Indhold

1.0	Indledning	2
2.0	Praktiske eksempler	4
2.1	Udveksling internt i kommuner	4
2.2	Udveksling mellem en kommune og andre myndigheder end kommuner	5
2.3	Udveksling mellem kommuner	8

1.0 Indledning

Det er vigtigt for en vellykket indsats mod rocker- og bandekriminalitet, at de involverede myndigheder har et velfungerende samarbejde. Kommunerne og de kommunale medarbejdere skal eksempelvis føle sig sikre på, hvornår de må udveksle oplysninger om personer med tilknytning til en bandegruppering.

Denne vejledning supplerer vejledning nr. 9607 af 29. juni 2017, som er tilgængelig [her](#). Selvom vejledningen fra 2017 blev udstedt før, at databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven fandt anvendelse den 25. maj 2018, kan den fortsat bruges. Reglerne om, hvordan en myndighed kan behandle personoplysninger i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, svarer i vidt omfang til, hvad der gjaldt efter persondataloven. Den dagældende persondatalovs §§ 6, 7 og 8 svarer således til databeskyttelsesforordningens artikel 6 og 9 samt databeskyttelseslovens §§ 7 og 8.

Denne supplerende vejledning har til formål at illustrere rammerne for udveksling af personoplysninger som led i den koordinerede myndighedsindsats over for rocker- og bandekriminalitet med praktiske eksempler. Eksemplerne er indhentet fra Københavns, Aarhus og Odense kommuner, ligesom KL har suppleret disse. Vejledningen er desuden udarbejdet under inddragelse af Datatilsynet.

Hovedtemaer

Vejledningen berører, hvornår det er lovligt for en kommune at videregive personoplysninger til andre myndigheder som led i bekæmpelse af rocker- eller bandekriminalitet. Vejledningen berører også adgangen for *intern* deling af personoplysninger i samme kommune. De databeskyttelsesretlige regler om behandling og videregivelse af personoplysninger findes i databeskyttelsesforordningens artikel 6 og 9 samt databeskyttelseslovens §§ 7 og 8, og reglerne gælder for både videregivelse til andre myndigheder og ved intern brug i samme myndighed.

Hvis der efter de databeskyttelsesretlige regler er hjemmel til at dele internt i samme myndighed, vil en sådan deling også være lovlig efter reglerne om tavshedspligt.

De ovennævnte regler er desuden ikke kun relevante i situationer, hvor der er tale om rocker- eller bandekriminalitet, men gælder i al almindelighed for behandling og videregivelse af personoplysninger.

Vejledningen berører desuden, hvornår en kommune har pligt til at opfylde reglerne om oplysningspligt over for den eller de borgere, som personoplysningerne vedrører. Reglerne om oplysningspligt findes i databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 samt i databeskyttelseslovens § 22. Reglerne er beskrevet nærmere i Datatilsynets vejledning om registreredes rettigheder, som er tilgængelig [her](#).

De grundlæggende principper for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5 skal altid overholdes af myndigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger. Denne regel er ikke direkte behandlet i vejledningen, men den er altid relevant, når en kommune behandler, herunder videregiver, personoplysninger. Reglen indebærer bl.a., at kommunen skal iagttage et proportionalitetsprincip, når personoplysningerne videregives. I denne sammenhæng betyder det særligt, at man kun må behandle og videregive personoplysninger i det omfang, det er *nødvendigt for varetagelse af en myndighedsopgave*.

Udveksling af personoplysninger mellem myndigheder kan give anledning til andre spørgsmål, som ikke knytter sig til databeskyttelsesretlige regler. Det gælder fx spørgsmål om, hvornår man som myndighed skal journalisere indkomne personoplysninger efter offentlighedsloven, eller i hvilket omfang der kan meddeles aktindsigt i personoplysninger, som udveksles mellem myndigheder. Læs mere om journalisering i ombudsmandens myndighedsguide [her](#) samt nærmere om aktindsigtsreglerne efter offentlighedsloven [her](#).

Baggrund

Vejledning nr. 9607 af 29. juni 2017, som i øvrigt udgør en opdatering af en tidligere gældende vejledning fra 2003, har sin oprindelse i et udvalg, som blev nedsat i november 2014. Udvalget havde bl.a. til opgave at udarbejde et udkast til en revideret vejledning om offentlige myndigheders udveksling af personoplysninger som led i den koordinerede myndighedsindsats over for rocker- og bandekriminalitet. Udvalget afgav i oktober 2016 betænkning nr. 1562/2016 om indsatsen over for rockerborger mv. Vejledning nr. 9607 af 29. juni 2017 bygger på udvalgets oprindelige udkast til en revideret vejledning, der er trykt som bilag 2 til betænkningen.

Indsatsen over for bandemedlemmers misbrug af offentlige ydelser er desuden styrket med Bandepakke III. Der er etableret lokale Al Capone-enheder i politikredsene, som er et samarbejde mellem relevante myndigheder om håndteringen af konkrete sager, hvor der er mistanke om bandemedlemmers misbrug af offentlige ydelser.

Derudover er der også etableret et nationalt Råd for Bandebekæmpelse, som bl.a. har fokus på bandemedlemmers misbrug af offentlige ydelser. I rådet deltager en række ministerier, Københavns, Aarhus og Odense kommuner, KL, politiet samt skattemyndighederne.

2.0 Praktiske eksempler

Offentlige myndigheders udveksling af personoplysninger er i udgangspunktet reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Andre regelsæt, der er relevante i forbindelse med kommuners udveksling af oplysninger, er bl.a. forvaltningsloven, CPR-loven, serviceloven samt lov om retssikkerhed på det sociale område.

Offentlige myndigheder, herunder kommuner, har efter de databeskyttelsesretlige regler vide rammer for udveksling af oplysninger om personer med tilknytning til bander eller rockergrupperinger. I hverdagen kan ansatte dog alligevel komme i tvivl. De følgende eksempler forsøger at afklare, hvad man kan gøre i disse tvivlstilfælde. Eksemplerne er indarbejdet i et fiktivt hændelsesforløb, og de bygger på en forudsætning om, at oplysningerne har været eller bliver behandlet elektronisk. Eksemplerne er ment som en rettesnor til alle de andre eksempler, der kan opstå i praksis.

2.1 Udveksling internt i kommuner

Det kan være relevant for en medarbejder i en kommune, som modtager personoplysninger fra en anden myndighed, at dele disse personoplysninger i andre dele af samme kommune.

Der er en vid adgang til at dele personoplysninger internt i samme kommune. Det afgørende er i den forbindelse, om den modtagende del af kommunen har en saglig interesse i at modtage personoplysningerne. Den, der modtager personoplysningerne, skal med andre ord have brug for at anvende oplysningerne som led i arbejdet med en sag i samme kommune.

Eksempel 1

Sagsbehandleren Søren har som led i sin stilling i Løvel Kommune modtaget en sikker og krypteret e-mail fra politiet. E-mailen indeholder navnet på én borger, dennes CPR-nummer samt oplysninger om, at borgeren er varetægtsfængslet. I e-mailen fremgår desuden, at borgeren tidligere er dømt for socialt bedrageri, og at borgeren er bekendt med politiets oplysninger i sagen. Søren anvender oplysningerne som led i sit arbejde med en konkret sag i kommunen.

Søren kan se, at den omtalte borger modtager kontanthjælp, og han overvejer, om oplysningerne om varetægtsfængslingen lovligt kan deles med den del af forvaltningen i Løvel Kommune, som behandler disse sager.

Søren kan lovligt behandle personoplysningerne, da de er relevante som led i hans arbejde som sagsbehandler i kommunen.

Spørgsmålet om, hvorvidt Søren lovligt kan dele personoplysningerne *internt* i en anden del af samme forvaltningsmyndighed, beror på, om delingen må anses som saglig og berettiget. Det afgørende er i den forbindelse, at modtageren har brug for at modtage personoplysningerne, altså

at personoplysningerne skal anvendes som led i en arbejdsopgave. Der er således generelt vid adgang til intern deling af personoplysninger.

Personoplysningerne er i eksemplet relevante for den forvaltning, som behandler sagerne om kontanthjælp, og delingen må derfor anses som berettiget og dermed lovlig.

Efter modtagelse af personoplysningerne fra politiet skal Løvel Kommune opfylde sin oplysningspligt over for den borger, som omtales i e-mailen. Dette følger af databeskyttelsesforordningens artikel 14. Der er ikke forhold, som tyder på, at der kan gøres undtagelse fra oplysningspligten efter forordningens artikel 14, stk. 5, eller databeskyttelseslovens § 22.

2.2 Udveksling mellem en kommune og andre myndigheder end kommuner

Det kan være relevant for en kommune at videregive personoplysninger til *andre* myndigheder end kommuner som led i den koordinerede myndighedsindsats. Politiet vil i vidt omfang være det naturlige omdrejningspunkt for denne indsats, men der kan eksempelvis også opstå spørgsmål om videregivelse af personoplysninger til Skatteforvaltningen.

Det afgørende for, om en sådan videregivelse er lovlig efter databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, er, om personoplysningerne i den modtagende myndighed er nødvendige som led i dennes myndighedsudøvelse.

Eksempel 2

Den kommunale sagsbehandler Søren deltager i et såkaldt Al Capone-møde med repræsentanter fra politiet og Skatteforvaltningen. Under mødet drøfter deltagerne en navngiven borger, som to måneder forinden havde deltaget i et exit-program i kriminalforsorgens institutioner. Som led i exit-programmet var der blevet afholdt et møde på borgerens bopæl, hvor Søren som repræsentant fra Løvel Kommune også havde deltaget. På borgerens bopæl havde Søren observeret store mængder dyrt løsøre, herunder designermøbler, kunst mv.

Skatteforvaltningen oplyser på Al Capone-mødet, at borgeren har en betydelig gæld til det offentlige under inddrivelse.

Søren husker at have skrevet et generelt notat om sagen og hans observationer på borgerens bopæl, og han overvejer, om han lovligt og af egen drift kan sende notatet til Skatteforvaltningen efter mødet.

Spørgsmålet om, hvorvidt Søren kan videregive personoplysningerne til Skatteforvaltningen, beror på, om oplysningerne er nødvendige som led i Skatteforvaltningens myndighedsudøvelse, i dette tilfælde sagen om inddrivelse.

Det må antages, at oplysningerne er nødvendige som led i Skatteforvaltningens myndighedsudøvelse, og at personoplysningerne derfor lovligt kan videregives til Skatteforvaltningen. Hvis der er

tvivl om, hvorvidt personoplysningerne er nødvendige som led i Skatteforvaltningens myndighedsudøvelse, bør Løvel Kommune dog kontakte Skatteforvaltningen inden videregivelsen med henblik på at afklare dette.

Det skal i den forbindelse sikres, at Søren's notat ikke indeholder personoplysninger om borgeren, som ikke vil være nødvendige som led i Skatteforvaltningens sag om inddrivelse, da personoplysninger, som ikke er nødvendige for Skatteforvaltningens behandling af denne sag, ikke lovligt kan videregives.

Forudsat at Løvel Kommune oprindeligt har opfyldt sin oplysningspligt over for borgeren, vil det normalt ikke være nødvendigt for Løvel Kommune at opfylde en ny oplysningspligt i forbindelse med videregivelsen af personoplysningerne til Skatteforvaltningen. Dette skyldes også, at Skatteforvaltningen, når myndigheden modtager personoplysningerne, som udgangspunkt har en oplysningspligt over for den pågældende borger.

Eksempel 3

Sagsbehandleren Søren modtager nogle dage efter endnu en sikker og krypteret e-mail fra politiet. E-mailen indeholder navnet på en anden borger, dennes CPR-nummer samt oplysninger om, at borgeren formentlig er involveret i svindel med offentlige ydelser. Politiet anmoder i den forbindelse Løvel Kommune om at fremsende følgende oplysninger:

- Oplysninger om borgerens opholdssted
- Borgerens telefonnummer
- Oplysninger om hvilke ydelser borgeren og dennes ægtefælle modtager og har modtaget
- Oplysninger om borgerens ægtefælles opholdssted
- Oplysninger om borgerens ægtefælles ansættelsessted, herunder en eventuel vagtplan

Politiet oplyser i e-mailen, at sagen i øjeblikket efterforskes, og at det af hensyn til efterforskningen er nødvendigt ikke at underrette borgeren eller dennes ægtefælle om politiets henvendelse.

Søren kan se, at han er i besiddelse af alle de efterspurgte personoplysninger, og han overvejer, om han lovligt kan videregive dem til politiet.

Spørgsmålet om, hvorvidt Søren kan videregive personoplysningerne til politiet, afhænger af, om personoplysningerne er nødvendige som led i politiets myndighedsudøvelse.

Det må generelt lægges til grund, at politiet – som offentlig myndighed underlagt de generelle krav om saglighed, lovmæssig forvaltning samt det strafferetlige objektivitetsprincip – alene vil efterspørge oplysninger om personer i sager, hvor dette er berettiget.

Søren kan således som udgangspunkt gå ud fra, at politiet skal anvende alle de forespurgte personoplysninger som led i efterforskningsarbejdet, og at oplysningerne dermed er nødvendige som

led i politiets myndighedsudøvelse. Da der ikke er noget, som konkret tyder på, at politiet ikke skal bruge alle personoplysningerne, er det lovligt, at Løvel Kommune videregiver disse.

I forbindelse med en videregivelse af personoplysningerne til politiet vil Løvel Kommune normalt ikke skulle opfylde en oplysningspligt over for borgeren. Den primære årsag til det vil være, at der, når personoplysninger videregives til politiet, normalt vil være sandsynlighed for, at underretningen af borgeren vil forspilde det formål, som politiet har med at indhente oplysningerne. Såfremt kommunen undtagelsesvis overvejer at underrette borgeren inden videregivelsen, bør politiet forinden kontaktes med henblik på at afklare, om en sådan underretning vil være skadende for politiets formål med at indhente oplysningerne.

Det fremgår netop i eksemplet, at politiet har oplyst, at det af hensyn til efterforskningen er nødvendigt ikke at underrette borgeren og dennes ægtefælle om politiets henvendelse. Det må derfor under alle omstændigheder lægges til grund, at det sandsynligvis eller i alvorlig grad vil hindre efterforskningen at opfylde en eventuel oplysningspligt. En oplysningspligt vil derfor ikke skulle opfyldes. Dette følger af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra b.

Eksempel 4

Sagsbehandleren Søren deltager lidt tid efter i en beskæftigelsessamtale med en borger i Løvel Kommune. Midt i samtalen oplyser borgeren, at han har en stor mængde euforiserende stoffer liggende i en bil, som han er kørt i til mødet.

Søren udarbejder efter mødet et mødereferat. I den forbindelse overvejer han, om han lovligt og af egen drift kan kontakte politiet og oplyse om det, som borgeren har fortalt, samt dennes identitet.

Spørgsmålet om, hvorvidt Søren lovligt og af egen drift kan videregive personoplysningerne til politiet, afhænger af, om oplysningerne er nødvendige som led i politiets myndighedsudøvelse.

Der er tale om anmeldelse af et strafbart forhold, og oplysningerne er således nødvendige som led i politiets myndighedsudøvelse. Det følger desuden af forarbejderne til databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, at det er en forudsætning med denne bestemmelse, at den kan anvendes som hjemmelsgrundlag i forbindelse med offentlige myndigheders politianmeldelse. Personoplysningerne kan derfor lovligt videregives til politiet.

Løvel Kommune skal ikke opfylde en oplysningspligt over for borgeren i forbindelse med videregivelsen af personoplysningerne til politiet, da det sandsynligvis eller i alvorlig grad vil hindre efterforskningen at underrette borgeren.

2.3 Udveksling mellem kommuner

Det kan være relevant for én kommune at videregive personoplysninger til en *anden* kommune som led i den koordinerede myndighedsindsats, eksempelvis hvis en borger flytter fra én kommune til en anden, eller hvis en borger tager længerevarende ophold i en anden kommune.

Det afgørende for, om en sådan videregivelse er lovlig, er, at personoplysningerne er nødvendige som led i den modtagende kommunes myndighedsudøvelse. Derudover skal reglerne om oplysningspligt som udgangspunkt opfyldes af den modtagende myndighed.

Eksempel 5

Sagsbehandleren Søren modtager som led i sit arbejde oplysninger om, at en borger er fraflyttet Løvel Kommune. Søren kan se, at borgeren er flyttet til Vinstrup Kommune.

Borgeren er tilknyttet bandemiljøet og har været involveret i flere kriminelle aktiviteter i Løvel Kommune. Borgeren er i den forbindelse tidligere dømt for socialt bedrageri. Søren kan se følgende oplysninger i sagsbehandlingssystemet, som er knyttet til konkrete sager, der har været behandlet i kommunen:

- Oplysninger om tidligere begået socialt bedrageri
- En trusselsvurdering udarbejdet af politiet
- Borgerens e-mailadresse og telefonnummer
- Oplysninger om en byggetilladelse

Søren overvejer, om han lovligt og af egen drift kan videregive de personoplysninger, som er indeholdt i de ovenstående oplysninger, til Vinstrup Kommune. Søren overvejer i den forbindelse, at en række af personoplysningerne er fortrolige og dermed omfattet af hans tavshedspligt.

Spørgsmålet om, hvorvidt Søren lovligt og af egen drift kan videregive personoplysningerne til Vinstrup Kommune, afhænger af, om oplysningerne er nødvendige som led i Vinstrup Kommunes myndighedsudøvelse. Søren kan som udgangspunkt gå ud fra, at de personoplysninger, som er knyttet til borgerens konkrete sager i Løvel Kommune, også vil være saglige at videregive til Vinstrup Kommune, når borgeren flytter dertil. Dette gælder dog ikke, hvis den enkelte personoplysning udelukkende – eksempelvis geografisk – kan knyttes til Løvel Kommune, da en videregivelse i så fald ikke vil være nødvendig som led i Vinstrup Kommunes myndighedsudøvelse.

Det vil på den baggrund være lovligt at videregive personoplysningerne, som er knyttet til sagerne om tidligere socialt bedrageri, trusselsvurderingen samt borgerens kontaktoplysninger. Mere tvivlsomt er det, om personoplysningerne, der knytter sig til sagen om en byggetilladelse, lovligt kan videregives, da oplysningerne formentlig alene er nødvendige som led i myndighedsudøvelsen i Løvel Kommune. Såfremt der er konkrete holdepunkter for at antage, at personoplysningerne også er nødvendige som led i myndighedsudøvelsen i Vinstrup Kommune, vil disse dog også lovligt kunne videregives. Hvis der er tvivl om, hvorvidt personoplysningerne er nødvendige som

led i Vinstrup Kommunes myndighedsudøvelse, bør Løvel Kommune kontakte Vinstrup Kommune inden videregivelsen med henblik på at afklare dette.

Det vil desuden ikke være lovligt at videregive hele den sag, hvortil personoplysningerne om tidligere socialt bedrageri er knyttet, da andre personoplysninger på sagen – eksempelvis om andre borgere, som ikke er tilflyttere – som udgangspunkt ikke vil være nødvendige som led i Vinstrup Kommunes myndighedsudøvelse. Det afgørende er og bliver således, om de personoplysninger, som videregives, rent faktisk er nødvendige som led i Vinstrup Kommunes myndighedsudøvelse.

Selvom en række af personoplysningerne er fortrolige, vil disse uanset tavshedspligten kunne videregives til andre forvaltningsmyndigheder, herunder kommuner, da videregivelsen er *berettiget*.

Forudsat at Løvel Kommune oprindeligt har opfyldt sin oplysningspligt over for borgeren, vil det normalt ikke være nødvendigt for Løvel Kommune at opfylde en ny oplysningspligt i forbindelse med videregivelsen af personoplysningerne til Vinstrup Kommune. Det skyldes også, at Vinstrup Kommune, når personoplysningerne modtages, som udgangspunkt har en oplysningspligt over for borgeren.

Eksempel 6

Sagsbehandleren Søren har som led i sit arbejde og efter anmodning modtaget fem trusselsvurderinger fra politiet, der vedrører borgere, der er bosat i Løvel Kommune, og som har en tilknytning til bandemiljøet. Søren har indhentet trusselsvurderingerne, fordi borgerne skal til møde i kommunen vedrørende konkrete sager.

Søren overvejer, om han lovligt og af egen drift kan sende trusselsvurderingerne til de to nabokommuner, hvor de fem borgere *tidligere* har været bosat.

Spørgsmålet om, hvorvidt Søren lovligt og af egen drift kan videregive personoplysningerne i trusselsvurderingerne til nabokommunerne, afhænger af, om personoplysningerne er nødvendige som led i nabokommunernes myndighedsudøvelse.

Udgangspunktet er, at de personoplysninger, som Løvel Kommune indhenter som led i konkrete sager, også vil være nødvendige som led i andre kommuners myndighedsudøvelse. Dette forudsætter dog, at den eller de borgere, som personoplysningerne vedrører, også har en tilknytning til den kommune, som oplysningerne videregives til.

I dette tilfælde fremgår, at de pågældende borgere ikke på nuværende tidspunkt har en konkret tilknytning til nabokommunerne. Som følge heraf må det lægges til grund, at de pågældende personoplysninger ikke på nuværende tidspunkt er nødvendige for nabokommunerne som led i deres myndighedsudøvelse. Personoplysningerne kan derfor ikke lovligt videregives til nabokommunerne.

Løvel Kommune skal i forbindelse med sin egen indhentning af trusselsvurderingerne som udgangspunkt opfylde sin oplysningspligt over for de borgere, som trusselsvurderingerne vedrører, efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 14. Dette gælder dog ikke, hvis en undtagelse fra oplysningspligten i forordningens artikel 14, stk. 5, eller databeskyttelseslovens § 22, er relevant. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor der er et beskyttelseshensyn at tage til medarbejderne i kommunen, og at dette hensyn vurderes at være større end borgerens interesse i at få kendskab til oplysningerne.

Eksempel 7

Sagsbehandleren Søren modtager en uge efter en sikker og krypteret e-mail fra Vinstrup Kommune. I e-mailen omtaler kommunen én navngiven borger, som tidligere har været bosat i Løvel Kommune, og som er tilknyttet bandemiljøet. Det fremgår, at borgeren ikke har bopæl i Vinstrup Kommune, men at borgeren har taget ophold i kommunen. Borgeren er desuden mistænkt for svindel med offentlige ydelser. Vinstrup Kommune anmoder Løvel Kommune om at fremsende oplysninger om borgerens tidligere bopælsadresser samt oplysninger om hvilke offentlige ydelser, borgeren har modtaget.

Søren kan se, at Løvel Kommune er i besiddelse af de efterspurgte personoplysninger, og han overvejer, om han lovligt kan videregive dem til Vinstrup Kommune.

Spørgsmålet om, hvorvidt Søren lovligt kan videregive personoplysningerne til Vinstrup Kommune, afhænger af, om personoplysningerne er nødvendige som led i Vinstrup Kommunes myndighedsudøvelse.

Som udgangspunkt kan Løvel Kommune gå ud fra, at de personoplysninger, som Vinstrup Kommune anmoder om at modtage, også vil være nødvendige som led i Vinstrup Kommunes myndighedsudøvelse. Dette gælder dog ikke, hvis der er forhold i Vinstrup Kommunes forespørgsel, som konkret tyder på andet.

Der er ikke noget, der konkret tyder på, at Vinstrup Kommune ikke skal bruge personoplysningerne som led i kommunens myndighedsudøvelse. Personoplysningerne kan på den baggrund lovligt videregives til kommunen.

Forudsat at Løvel Kommune oprindeligt har opfyldt sin oplysningspligt over for borgeren, vil det normalt ikke være nødvendigt for Løvel Kommune at opfylde en ny oplysningspligt i forbindelse med videregivelsen af personoplysningerne til Vinstrup Kommune. Det skyldes også, at Vinstrup Kommune, når personoplysningerne modtages, som udgangspunkt har en oplysningspligt over for borgeren.

**Praktiske eksempler som supplement til vejledning
nr. 9607 af 29. juni 2017**

Dato

Maj 2019

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Telefon

72 26 84 00

Email

jm@jm.dk

ISBN

978-88-98564-35-7

Foto

Scanpix